

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2926/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ АД Београд са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1318/20 од 03.07.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1318/20 од 03.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 460/2018 од 20.12.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење Извршног одбора тужене, заведено код тужене под бројем .. од 12.12.2017. године, као и да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1318/20 од 03.07.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па је утврдио да је ревизија дозвољена и неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене по основу уговора о раду од 31.08.2005. године, а по закљученом Анексу уговора о раду тужилац је обављао послове ликвидатора благајника. Тужилац је дана 11.08.2017. године урадио исплатни налог са рачуна своје таште, по ком рачуну је овлашћено лице-његова супруга, ставио свој параф и печат, и потписао своју супругу на исплатном налогу, без њеног присуства на шалтеру банке, због чега му је решењем тужене од 12.12.2017. године отказан уговор о раду због повреде радне обавезе. Тужилац је пре доношења оспореног решења упозорен на постојање разлога за отказ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев, налазећи да је побијано решење о отказу уговора о раду законито, са образложењем да је тужилац својим понашањем учинио повреде радне обавезе која му је стављена на терет, у смислу одредбе члана 179. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да је побијано решење о отказу уговора о раду законито и да је тужилац учинио повреде радне обавезе која му је побијаним решењем стављена на терет, односно да је непрописно и несавесно извршавао радне обавезе.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе, ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћење и ако учини другу повреду радне обавезе утврђене општим актом, односно уговором о раду. Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. истог закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Колективним уговором туженог од 14.01.2015. године, чланом 71. прописано је да запосленом може престати радни однос због учињене повреде радне обавезе предвиђене законом, уговором о раду, односно због учињене повреде радне дисциплине уређене законом и уговором. Према правилима из члана 72. став 1. тачка 11. Колективног уговора, повреда радне дисциплине, поред повреда предвиђених законом, односно понашање запосленог због кога не може да настави рад код туженог и понашања запосленог које није у складу са кодексом усвојеним од стране надлежног органа банке, као и другим општим актима банке.

Анексом број 4 од 04.11.2013. године уговора о раду, закљученог између парничних странака, чланом 9. став 1. алинеја 2. и 5. прописано је да запосленом може престати радни однос отказом уговора о раду од стране банке, у случајевима, на начин и по поступку утврђеном Законом о раду и Колективним уговором банке, као и ако

учини повреду радне обавезе неблаговремено, несавесно или немарно извршавање послова, односно извршавање послова супротно закону, прописима или актима банке, као и у случају поступања запосленог које није у складу са правилима понашања и професионалне етике банке, процедурама, правилима, упутствима, инструкцијама, одлукама надлежног органа или другог акта банке.

Према Упутству за благајничко пословање туженог, одељак Уплате и исплате на благајни, ликвидатор благајник врши пријем/исплату готовине у динарима или ефективном страном новцу искључиво на основу испостављених налога, приликом готовинских уплата/исплата, ликвидатор благајник је у обавези је да спроводи идентификацију клијента у складу са упутством „Успостављање пословне сарадње са физичким лицима“, инструкцијама идентификација физичког лица у складу са Законом о СПН и ФТ и Процес потврде присуства клијента на шалтеру банке путем ауторизације трансакција, као и другим оперативним инструкцијама.

Код утврђеног да је тужилац дана 11.08.2017. године, приликом обављања послова ликвидатора благајника урадио исплатни налог са рачуна своје таште, по ком рачуну је овлашћено лице његова супруга, ставио свој параф и печат и потписао своју супругу на исплатном налогу без њеног присуства на шалтеру банке, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе, јер је непрописно и несавесно извршавао радне обавезе предвиђене Анексом уговора о раду и супротно Упутству за благајничко пословање туженог. Стога је, супротно ревизијским наводима, побијано решење донето у складу са напред цитираним одредбама Закона о раду и Колективног уговора код туженог, а које одредбе се примењују сагласно уговору о раду и Анексу уговора о раду закљученим између странака, јер је тужилац обављао послове ликвидатора благајника супротно опису послова утврђених Анексом уговора о раду и Упутству за благајничко пословање туженог.

Код наведеног неосновани су наводи ревизије да је погрешно примењено материјално право у смислу да на страни тужиоца не може постојати кривица за учињене повреде радне обавезе. Тужилац је у конкретном случају био у обавези да у свему поступа у складу са цитираним одредбама Упутства за благајничко пословање туженог и изврши исплату новца на начин прописан наведеним Упутством, што он у конкретном случају није учинио, већ је новац са рачуна своје таште исплатио на напред утврђени начин, чиме је учинио описану повреду радне обавезе.

Остали наводи ревизије, којима се указује на несразмеру између отказа уговора о раду као изречене санкције у односу на учињену повреду радне обавезе, представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

Како је неоснован захтев за поништај отказа уговора о раду, то је правилно одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева.

Из изнетих разлога, применом члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлука о захтеву тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 154. став 1 ЗПП, будући да се одговор на ревизију не сматра трошком који је био неопходан за вођење ревизијског поступка.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**